అమ్మ కోసం

– పొత్తూరు రాజేంద్ర ప్రసాద్‌వర్మ

(గత సంచిక తరువాయి)

'**మనసులో** ఉన్నదానిని బైటికి చెప్పుకుంటే బాగుంటుంది.'

స్వామి నుంచి అంగీకారం లభించినట్లుగా అనిపించింది.

వెంటనే తన మనసులో గూడుకట్టుకున్న విషాదాన్ని మాటల్లోకి మార్చి స్వామిముందు ఆవిష్కరించాడు. మొత్తం జరిగిన విషయాలన్నీ ఏకరువు పెట్టాడు. తాను ఎంతమంది వద్దకు ఎలా వెళ్ళాలన్న విషయాలను వివరించాడు.

స్వామి పాంచజన్య చెబుతున్న విషయాలన్నీ విన్నారు.

తన కుటుంబ పరిస్థితులు, చిన్నతనం నుంచి అమ్మను ప్రేమిస్తూ పెరగడం, అమ్మతో అనుబంధం, చివరి దశలో ఆపరేషను చేయలేని భాగంలో కురుపు రావడం, దానిని తగ్గించడానికి తాను వైద్యరంగంలో ఎంతోమందిని కలుసుకోవడం, ఎంతమంది వైద్యులవద్దకు వెళ్ళి అమ్మను వారికి చూపించడం, ఎంతో కష్టపడి శ్రమ పడి ఏజన్సీ ప్రాంతాలకు వెళ్ళి మందులను తీసుకుని రావడం భగవంతుడ్ని ప్రార్థించడం, అయినప్పటికీ అమ్మ బతకకపోవడం, అమ్మకు తగ్గడం కోసం రకరకాల మొక్కులను మొక్కుకోవడం.. వంటి విషయాలన్నీ చెప్పాడు.

"అమ్మకు పూర్తిగా తగ్గిపోయి అందరిలా ఉంటే బ్రహ్మచర్యం పాటించి జీవితాంతం బ్రహ్మచారిగా ఉండిపోయి జీవితంలో మరి పెళ్ళిచేసుకోనని అస్కలిత బ్రహ్మచారిగా ఉండిపోతానని కూడా భగవంతుడి వద్ద ప్రమాణం చేసాను. కానీ నేను నమ్ముకున్న భగవంతుడు నామీద కనికరం కూడా చూపించలేదు. అమ్మను నానుంచి దూరం చేసాడు" అన్నాడు పాంచజన్య ఏడుస్తూ. మాట్లాడుతున్నప్పుడు తడబడలేదు. చెప్పవలసిన విషయాన్ని స్వామికి చెప్పాడు.

స్వామి అన్నీ విన్న తర్వాత నెమ్మదిగా నోరు విప్పారు.

"అమ్మ బ్రతకడం కోసం బ్రహ్మచర్యాన్ని అవలంబిస్తానని అనుకోవడం నీ దృష్టిలో మంచి ఆలోచనగా అనుకుంటున్నావా?" స్వామి ప్రశ్నించారు.

"నాకు తెలియదు స్వామీ. అమ్మ ప్రాణాలతో ఉండాలని కోరుకున్నాను. ఆమె బాధపడకూడదని మొక్కుకున్నాను. ఆమె అందరిలా ఆరోగ్యంగా ఉండాలని నాతో ముందులా సరదాగా ఆనందంగా ఉండాలని మనసులో కోరుకున్నాను. అమ్మకోసం ఏ త్యాగం చేయడానికైనా సిద్ధంగా ఉన్నానని చెప్పడానికి ఆ విధంగా మొక్కుకున్నాను."

"ప్రకృతి ధర్మానికి విరుద్ధంగా నిన్ను నువ్వు త్యాగం చేయడం ద్వారా భగవంతుడ్ని కోరికలు కోరుకోవడం సరికాదు నాయనా? పుట్టిన ప్రతి వ్యక్తి చనిపోక తప్పదు. మీ అమ్మగారు ఎన్నో మంచి పనులు చేసారు వాటి ఫలితాన్ని కూడా అనుభవించారు. ఆమెతో ఉన్న అతి సన్నిహితం వల్ల ఆమె లేకుండా ఉండలేనితనం వల్ల అలా అనుకున్నావు."

"అంటే ఏమిటి స్వామీ?"

"మనిషి చేసిన కర్మలకు అనుగుణంగా అతను ఈ లోకంలో జీవించి ఉన్న సమయంలో వాటికి సంబంధించిన కర్మఫలాన్ని అనుభవించక తప్పదు. మీ అమ్మగారు కర్మానుసారం అన్ని కార్యక్రమాలు జరిగాయి. దానికి అంత బాధపడకూడదు."

"నాకు తెలిసినంతవరకు అమ్మ చాలా మంచిది. ఎంతో మందికి ఉపకారాలు చేసింది. ఎవరికి కష్టం వచ్చినా తట్టుకోలేకపోయేది. ప్రతివారికి సాయపడేది. అందరినీ ఎంతో ప్రేమతో చూసేది. అటువంటి అమ్మ అంత దారుణంగా ఎందుకు చనిపోయిందన్న విషయం నాకు సందేహంగా ఉండిపోయింది."

"అంటే?"

"తన నడుం వెనుక కురుపువల్ల చనిపోవడానికి ఆరునెలల ముందు నుంచీ అమ్మ రోజూ ఎంతో బాధను అనుభవించింది. ప్రతిరోజూ నొప్పిని దిగమింగుకోవడానికి చాలా బాధను అనుభవించింది, ప్రతిరోజూ ఎన్నో కష్టాలు పడింది. చివరిలో చనిపోవడానికి కొద్ది రోజుల ముందు బాధతో మాట్లాడేది. శత్రువులకు పగ వాడికి కూడా అటువంటి బాధ రాకూడదని తన పరిస్థితిని ఎవరికీ కల్పించవద్దని భగవంతుడ్ని వేడుకునేది. తన బాధలను ఇతరులకు బాధలు లేకుండా అనుభవించింది" అన్నాడు పాంచజన్య విచారంగా.

"కర్మఫలం అనుభవించవలసిందే"

"చనిపోవడానికి ముందు చివరి దశలో అమ్మ శరీరంలో ఒక్కొక్క అవయవం క్రమక్రమంగా పనిచేయడం మానేసాయి. ముందు శరీరం అదుపు తప్పింది. లివర్‌లోకి నీరు చేరింది. కిడ్నీ పనిచేయడం మానేసింది. బాధలన్నీ ఆమెను చుట్టుముట్టాయి. క్రమంగా అమ్మ కోమాలోకి వెళ్ళిపోయింది. మాట్లాడలేని చూడలేని స్థితిలో కొన్ని గంటలపాటు ప్రాణంతో ఉండిపోయింది. మేము మాట్లాడిన మాటలు తాను వినగలిగేది కానీ తిరిగి సమాధానం చెప్పలేకపోయేది. కళ్ళ వెంబడి కన్నీరు కార్చేది. తలను పక్కకు వాల్చేసేది. ఈ పరిస్థితిని నేను దగ్గర నుంచి గమనించాను. నేను ఇష్టపడిన వ్యక్తి నన్ను అమితంగా ప్రేమించిన మనిషి ఆ విధంగా అయిపోవడం నేను ఇప్పటికీ కూడా తట్టుకోలేకుండా ఉన్నాను. అటువంటి దయనీయమైన పరిస్థితి అంత మంచి వ్యక్తికి ఎందుకు వచ్చిందో నాకు తెలియడం లేదు. భగవంతుడు ఆమెకు అంత పెద్ద శిక్ష విధించి అంత కష్టం ఎందుకు ఇచ్చాడో నాకు అర్థం కావడంలేదు" పాంచజన్య ఈ మాటలు చెబుతున్నప్పుడు అతని కళ్ళవెంబడి కన్నీళ్ళు కారుతూనే ఉన్నాయి.

"నాయనా అది శిక్షకాదు గత జన్మలో చేసుకున్న కర్మానుసరం అనుభవించి ఉంటుంది. ఈ జన్మలో మంచి పనులు చేయడం వల్ల నువ్వు అనుకున్నంత నీ తల్లి ఇబ్బంది పడలేదు. ఆమె పోషణ భారం చూడటానికి ఎంతోమంది కుటుంబ సభ్యులు ఉన్నారు. నిరంతరం ప్రేమించే నువ్వు మీ తండ్రిగారు ఆమె పక్కనే ఉన్నారు. చాలామంది వైద్యం చేయించడానికి కూడా డబ్బులు లేక ఇబ్బందులు పడుతుంటారు. అటువంటి వారిలా కాకుండా నువ్వు మీ తండ్రిగారు ఉద్యోగస్తులు. ఆస్తిపరులు కావడం వల్ల మీ వద్ద ఆమె కోసం ఖర్చు పెట్టడానికి డబ్బులు పుష్కలంగా ఉన్నాయి. మీకు మంచి స్తోమత ఉంది. ఎటువంటి ఇబ్బంది లేకుండా అప్పు చేయనవసరంలేకుండా అన్ని పనులు చేయడానికి భగవంతుడు మీకు అవకాశం ఇచ్చాడు. మీరు ఆ పరిస్థితిలో లేకపోతే మీ అమ్మగారి పడిన కష్టాలు తీరేవా? మీ ఆర్థిక స్థితి సరిగా లేకపోతే ఆమె ఆరోగ్య పరిస్థితి మరింత దారుణంగా ఉండేది కదా? అది కూడా ఒక మంచి మనిషి అయిన మీ అమ్మగారికి భగవంతుడు ఇచ్చిన వరం అనుకోవచ్చుకదా?

"అన్నీ ఉన్నప్పటికీ ఎంతో బాధపడుతూ అమ్మ చనిపోయింది"

"భగవంతుడు అనుభవించే కర్మను వంద రూపాయి కాసులుగా ఇచ్చాడనుకుందాం. కర్మానుసారం ఆ వంద రూపాయి కాసుల భారాన్ని ఆ వ్యక్తి జీవితాంతం మోయాలి. అంటే భరించాలి. మీ తల్లిగారికి అదే పరిస్థితి ఉందని అనుకుందాం. ఆమె ఈ జన్మలో చాలా మంచి పనులు చేసారు దేముని కృపలో ఉన్నారు. అందువల్ల భగవంతుడు ఆమెకు కాస్త వెసులుబాటు కల్పించాడు. ఆమె మోయవలసిన ఈ బరువైన వంద కాసులలో యాభై కాసులకు బదులు యాభై రుపాయల కాగితం నోటు ఇచ్చారు. అంటే మోసే వంద రూపాయల

భారం తగ్గలేదు. కానీ మోసే విధానం మారిపోయింది. యాభై బరువైన కాసులతోపాటు తేలికగా ఉండే మరో యాభై కాసులకు బదులు నోటును మోసిందని అనుకోవాలి. ఆమె కర్మకు మరెంతో బాధపడవలసిన పరిస్థితి ఉండేది. కానీ ఆమె చేసిన పనుల కారణంగా ఆ బరువును మీ సేవల ద్వారా భగవంతుడు ఆమె కర్మను తగ్గించడానికి ప్రయత్నించాడని అనుకోవాలి. భగవంతుడు ఆమె కర్మఫలాన్ని అనుభవించడానికి మంచి అవకాశం కల్పించాడు. కానీ కర్మఫలాన్ని మాత్రం తగ్గించలేదు. తాము చేసిన పనులకు సంబంధించి కర్మఫలాన్ని అందరూ ఈ లోకంలో బతికి ఉన్నప్పుడే అనుభవించాలి. కానీ భగవంతునిపై ఉన్న భక్తి కొంత మేర దానిని తగ్గిస్తుంది. అదే మీ అమ్మగారి విషయంలో జరిగింది. చుట్టుపక్కలవారు, స్నేహితులు, కుటుంబసభ్యులు అందరి ప్రేమను ఆమె అనుభవించింది. కొద్ది రోజులు కష్టాలను అనుభవించిన తర్వాత మాత్రమే ఆమె చనిపోయింది. ఈ లోకంలోనే తన కర్మఫలాన్ని అనుభవించడానికి మీ అమ్మగారికి భగవంతుడు అవకాశం కల్పించాడు. ఎక్కువ కష్టాలను కలిగించలేదు. ఆ కష్టాలు ఎక్కువగా ఉన్నాయని నువ్వు అనుకుంటున్నావు కానీ అవి తక్కువే" స్వామి వివరించారు.

స్వామి వివరణ కొంతవరకూ అర్థమై అర్థం కానట్లుగా అనిపించింది.

పాంచజన్య సందేహంగా మొహం పెట్టాడు.

తర్వాత "స్వామీ ఎంతోమందికి ఎన్నో ఉపకారాలు చేసిన అమ్మ అన్ని బాధలు పడుతూ ఎందుకు చనిపోయిందో నాకు సరిగా అర్థంకావడంలేదు" అన్నాడు.

స్వామి పాంచజన్య వైపు తీక్షణంగా చూసారు.

ఆ చూపులకు అర్థం ఏమిటో పాంచజన్యకు తెలియలేదు. స్వామి వైపు చూడలేక తలను కిందకు దించుకుని అలా ఉండిపోయాడు.

"ప్రతి దానికీ ఒక కారణం ఉంటుంది. ఏ కారణం లేకుండా ఏమీ జరగదు."

పాంచజన్య నోటి వెంబడి మాటలు రాలేదు.

"అమ్మవారు అనుగ్రహిస్తే ఆ కారణం కూడా నీకే తెలుస్తుంది."

స్వామి సమాధానం పాంచజన్యకు అర్థం కాలేదు. అయిన ఏమీ సమాధానం చెప్పకుండా ప్రశ్నలు అడగకుండా ఆయనవైపు చూస్తుండిపోయాడు.

స్వామి అక్కడున్న ఒక వ్యక్తిని పిలిచి చెవిలో ఏదో చెప్పారు.

ఏమి చెప్పారో పాంచజన్యకు అర్థం కాలేదు.

పదినిమిషాల తర్వాత శిష్యుడు ఒక జిలేబీని తీసుకుని వచ్చి స్వామి చేతికి అందించాడు. దానిని అందుకుని ఆయన పాంచజన్యకు చూపించారు.

"చూసావా ఈ జిలేబీ గుండ్రంగా ఉంది. కానీ దీని మధ్యలో ఎన్ని మలుపులు ఉన్నాయో మనిషి జీవితంలో కూడా అన్ని మలుపులు ఉంటాయి. ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా బాధపడకుండా పదిమందికి తీపిని పంచేవాడంటేనే భగవంతుడికి ఇష్టం. పదిమందికి సేవచేయడం కోసం ఈ శరీరం ఇవ్వబడింది. ప్రాణం శరీరంలో ఉన్నంతకాలం ఇతరులకు ఉపకారం చేస్తూ ఉండాలి. అదే పరమార్థం"

"కర్మ గురించి" పాంచజన్య మాటలు పూర్తికాలేదు.

స్వామి సాలోచనగా చూస్తుండిపోయారు.

తర్వాత పాంచజన్య ఆయనవైపు వినమ్రంగా చూస్తూ "స్వామీ మా అమ్మకు మోక్షం లభించిందంటారా? చెప్పండి స్వామి?"

"మోక్షం కావాలంటే మనిషి జీవితంలో మంచీ చెడూ ఉండకూడదు. మంచి ఎక్కువ అయినా మంచి తక్కువైనా దానిని అనుభవించడానికి భగవంతుడు అవకాశం కల్పిస్తాడు రెండూ సమానంగా ఉంటే మోక్షం వస్తుంది."

స్వామి చెబుతున్న మాటలు తాత్వికతతో నిండి ఉండటంతో అర్థమయ్యీ కానట్టుగా ఉన్నాయి. పాంచజన్య వాటిని జాగ్రత్తగా వింటున్నాడు. ఎదురు ప్రశ్నించడం తన వంటి చిన్నవాళ్ళకు తగదని తెలుసుకున్నాడు. అయితే తన మనసును కొన్ని రోజులుగా కలవరపెడుతున్న విషయాన్ని కూడా స్వామి వద్ద ప్రస్తావించి తెలుసుకోవాలని అనుకున్నాడు.

ఆ పీఠంలో చాలామంది ఉన్నారు. వారు వివిధ పనులలో నిరంతరం నిమగ్నమై ఉంటారు. ఎవరితోనూ ఎక్కువ సమయం మాట్లాడని స్వామి ఏకాంతంతో పాంచజన్యతో మాట్లాడటాన్ని వారిలో చాలామంది ఆశ్చర్యంగా చెప్పుకుంటున్నారు. పెద్ద పెద్ద వేదపండితులు ప్రముఖులు వచ్చినప్పుడు కూడా వారితో కూడా చర్చలు జరపడానికి ఎక్కువ సమయాన్ని కేటాయించలేని స్వామి ఇరవై సంవత్సరాల కుర్రవాడితో సుదీర్ఘంగా మాట్లాడటం వారికి ఎందుకో అర్థంకావడంలేదు.

స్వామి ఏమి చేసినా అందులో అర్థం పరమార్థం ఉంటుందని వారి సరిపెట్టుకుని అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారు.

"స్వామీ మరో విషయం. తమరు చెప్పిన విషయాలు నాలాంటి చిన్నవాళ్ళకు అర్థమవుతాయో లేదో తెలియదు కానీ నేను ఈ విషయాలను అర్థం చేసుకుంటున్నాను. తమరు చెప్పిన వాటిలో కొన్ని అంశాలు నాకు తెలుస్తున్నాయి. కానీ స్వామీ..." ఆగిపోయాడు.

"చెప్పు నాయనా?"

"నేను ఎవరి కోసం బతకాలి? ఎందుకు బతకాలి. అనిపిస్తోంది. అమ్మలేకుండా నేను ఎందుకు ఉండాలన్న ప్రశ్న నా మనసుని తొలిచేస్తోంది. నాకు ఈ ప్రపంచంలో అత్యంత ఇష్టమైనది అమ్మే. ఆమే లేనప్పుడు నేను బ్రతికి ప్రయోజనం ఏమిటి? అని అనిపిస్తోంది. అంతేకాకుండా అమ్మ చనిపోయే సమయంలో నోటివెంబడి మాటలు రానప్పుడు నాతో ఏదో మాట్లాడాలని అనుకుంది కానీ ఆ మాటలు ఏమిటో నాకు తెలియడంలేదు వాటిని తెలుసుకోవాలని నా మనసు తహ తహలాడుతోంది" మెల్లమెల్లగా చెప్పాడు.

స్వామి ఏమీ మాట్లాడలేదు.

పాంచజన్య వైపు తేరిపార చూసాడు.

తర్వాత దూరంగా ఉన్న శిష్యులవైపు చూసారు.

ఇంతలో ఒక వ్యక్తి పాంచజన్య దగ్గరకు వచ్చాడు.

నేలమీద పరదాపై కూర్చున్న పాంచజన్య లేచి నిలబడ్డాడు.

"స్వామికి వేరే పని ఉంది. ఆశ్రమంలో రథయాత్ర కోసం ఏర్పాట్లు చేయాలి. తమరు విశ్రాంతి తీసుకోండి" అని పాంచజన్య వైపు చూస్తూ చెప్పాడు ఆ వ్యక్తి.

అతను అలా అనగానే స్వామి లేచి నిల్చుని పక్కకు తిరిగారు.

స్వామి ఎప్పుడు లేస్తారా అని ఎదురు చూస్తున్న పీఠంలో ఉన్న ఇతర వ్యక్తులు స్వామిని అనుసరించారు. స్వామి ముందు సాగిపోయారు.

పాంచజన్య ఉండిపోయాడు వంటరిగా.

పాంచజన్యకు ఎంతో అసహనంగా ఉంది.

ముందురోజు స్వామితో జరిపిన సంభాషణ పదే పదే గుర్తుకు వస్తోంది.

కర్మఫలం గురించి స్వామి చెప్పిన విషయం అమ్మ విషయంలో నిజమేనేమో అనిపించింది. గత జన్మ ఉందో లేదో తెలియదు కానీ అమ్మ చేసిన కర్మఫలాన్ని ఈ జన్మలో అనుభవించింది. అందుకే చివరలో ఎంతో బాధపడుతూ చనిపోయింది అనుకున్నాడు.

చాలామందితో పోలిస్తే అమ్మ అదృష్టవంతురాలే అనిపించింది.

మంచం మీద లేవలేని పరిస్థితుల్లో ఎటువంటి సేవలను అమ్మ చేయించుకోలేదు. కొంతమంది బతికి ఉన్నప్పుడు అందరి ప్రేమను పొందుతారు. ఎంతోమంది ఇష్టపడతారు. అటువంటి వ్యక్తి అనారోగ్యం పాలై లేవలేని స్థితిలో మంచానికి పరిమితం అయిపోతే కొంతకాలం ఇబ్బంది లేకుండా సేవలు చేస్తారు. తామంతా ఎంతగానో ప్రేమించిన వ్యక్తికోసం రకరకాల సేవలు చేస్తారు. తామంతా ఎంతగానో ప్రేమించిన వ్యక్తికోసం రకరకాల సేవలు చేస్తారు. అలా కొంతకాలం అయిన తర్వాత వారిలో ఒకలాంటి విసుగు వస్తుంది ఈ సేవలు చేయించుకుంటున్న వ్యక్తి ఎంత తొందరగా చనిపోతుందా అని అందరూ కోరుకునే పరిస్థితి చాలామంది విషయంలో వస్తుంది మంచానికే పరిమితం అయిపోయి అన్ని పనులు కూడా మంచం మీదే చేస్తున్న వ్యక్తికి కూడా నాకు ఈ జీవితం ఎందుకు భగవంతుడా నన్ను తొందరగా ఈ లోకం నుంచి తీసుకుని పో అని కోరుకుంటారు. అటువంటి వారికి కూడా తొందరగా చావు వచ్చే అవకాశం కూడా భగవంతుడు కల్పించడు. అటువంటి వారి పరిస్థితి ఎంతో దుర్భరంగా ఉంటుంది.

కానీ అమ్మకు మాత్రం ఎక్కువ బాధలు పడకుండా చనిపోయే అవకాశం కల్పించడం కూడా భగవంతుని ఆలోచనేనా అనిపించింది.

స్వామి చెప్పిన మాటలలో ఇదే అర్థం గోచరించింది.

చివరిలో తన ప్రశ్నలకు స్వామి ఎందుకు సమాధానం చెప్పలేదు తమ మధ్య సంభాషణను అర్ధాంతరంగా ఎందుకు ముగించారన్న విషయం చెప్పలేదు తమ మధ్య సంభాషణను అర్ధాంతరంగా ఎందుకు ముగించారన్న విషయం అర్థం కాలేదు.

తన ప్రశ్నలకు స్వామి వద్ద సమాధానం లేదా?

లేదా తనకు చెప్పడానికి స్వామి ఇష్టపడటం లేదా?

ఆలోచనలతో పాంచజన్య తల వేడెక్కిపోయింది.

రూంలో కూర్చున్నా ఇవే ఆలోచనలు తిరుగుతున్నాయి.

ఈ హోటలులో దిగిన సమయంలో మాట్లాడిన విరించి గుర్తుకు వచ్చాడు.

అతడిని అడిగితే ఏమైనా తెలుస్తుందేమో?

ఆలోచన వచ్చింది తడవుగా కౌంటరు వద్దకు వెళ్ళి విరించిని కలుసుకున్నాడు.

స్వామితో జరిగిన సంభాషణ తన ప్రశ్నలకు ఆయన ఇచ్చిన సమాధానాలు అన్నీ చెప్పి అమ్మగురించి అడిగిన దానికి ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు. కారణం ఏమై ఉంటుందని విరించిని అడిగాడు.

దానికి విరించి సాలోచనగా రెండు నిమిషాలు ఆలోచించాడు.

తర్వాత "స్వామి తాత్వికతకు చెందిన నీ సందేహాలను తీర్చారు. మిగిలిన ప్రశ్నలకు జవాబులు అవసరంలేదని స్వామి అనుకోవడం వల్ల వాటికి సమాధానం చెప్పలేదు. మరోసారి ప్రయత్నం చేస్తే మంచిదేమో? ఎందుకంటే నీతో స్వామి అంత ఎక్కువ సమయం మాట్లాడారు. అంటే ఆయనకు నీ మీద మంచి అభిప్రాయం ఏర్పడి ఉంటుంది. లేకపోతే అంత సమయం నీకోసం వెచ్చించే అవకాశం ఉండదు. అంతేకాకుండా అందరిని లైనులో వచ్చే సమయంలో మాత్రమే అడిగిన వాటికి సమాధానలు చెబుతుంటారు కానీ నిన్ను ఏకాంతంలో తీసుకుని వెళ్ళి మాట్లాడారు అంటే నీ మీద ఎంతో కొంత మంచి అభిప్రాయం కలిగి ఉంటుంది. "

విరించి మాటలు కొంతవరకు నిజమే అనిపించాయి.

ఆలోచనలతో మనసంతా చికాకుతో నిండిపోయింది.

మరో రెండు రోజులు అక్కడే ఉంటానని విరించితో చెప్పాడు.

మరోసారి స్వామిని కలుసుకోవాలి అనుకున్నాడు.

రూం నుంచి బైటపడి ఆశ్రమం వైపు అడుగులు వేసాడు.

అక్కడంతా హడావుడిగా ఉంది. భక్తులు రకరకాల తోరణాలను కడుతున్నారు కొంతమంది ఆశ్రమానికి అక్కడున్న మండపానికి అలంకరణ చేస్తున్నారు. అక్కడంతా పండగ వాతావరణంలా కనిపించింది. కేవలం ఒక రోజులో ఇంతటి మార్పు ఎందుకు వచ్చిందో అర్ధం కాలేదు. అరగంట పాటు అటూ ఇటూ తిరిగాడు. చాలా అసహనం అనిపించింది. ఏదో తెలియని వేదన మనసులో పేరుకుని పోయింది. పక్కన వెళుతున్న వ్యక్తిని అడిగాడు.

ఆ వ్యక్తి పాంచజన్య వైపు ఎగాదిగా చూసాడు.

"రధయాత్ర ఉంది. తెలియదా?" ప్రశ్నించాడు.

పాంచజన్య అయోమయంగా మొహం పెట్టాడు. తర్వాత "స్వామి దర్శనం ఉంటుందా?" నెమ్మదిగా అడిగాడు.

ఇక్కడంతా అందరూ రధయాత్ర నిర్వహణ హడావుడిలోనే ఉంటారు. బహుశా స్వామి భక్తులను కూడా కలుసుకోకపోవచ్చు"

పాంచజన్యలో నిరాశ మరింతగా ఆవరించింది.

ఎదురుగా పుస్తకాల దుకాణం కనిపిస్తే అందులోకి వెళ్ళాడు.

అక్కడ చాల పుస్తకాలు ఉన్నాయి. పెద్ద పెద్ద వారి జీవిత చరిత్రలు ఆధ్యాత్మిక గ్రంధాలు భక్తి సంబంధమైన పుస్తకాలు వరుసగా పేర్చి ఉన్నాయి. అన్ని పుస్తకాలుచూస్తూ పేజీలను తిరగేయడం మొదలుపెట్టాడు పాంచజన్య.

రమణ మహర్షి జీవిత చరిత్ర పుస్తకం కనిపించింది.

పేజీలను తిప్పాడు చదవాలని అనిపించింది. వెంటనే దానిని కొనుక్కుని బైటికి వచ్చాడు. పుస్తకంలో అక్కడక్కడా పేజీలు తిప్పిన తర్వాత దానిమీద ఆసక్తి ఏర్పడింది.

దూరంగా కొండవార పెద్ద తోట ఉంది. దాని పక్కన విశాలమైన బండరాయి ఉంది. పక్కనున్న పెద్ద చెట్టు నీడ ఆ రాయిమీద పడుతోంది. పాంచజన్య అక్కడికి వెళ్ళి దానిపైన కూర్చుని రవణ మహర్షి జీవిత చరిత్ర పుస్తకాన్ని విప్పాడు. మొదటి పేజీ చదివాడు. తర్వాత అప్రయత్నంగా పుస్తకంలో ఉన్న విషయాలపై అతని దృష్టి మరలింది. అతని కళ్ళు పుస్తకంలో అక్షరాల వెంట పరుగులు పెట్టాయి. పుస్తకం అంతా చదివిన వరకూ ఆగలేదు. పుస్తకంలో ఉన్న అన్ని అధ్యాయాలను చదివిన వరకు ఆ రాయి నుంచి పైకి లేవలేదు.

పుస్తకం పూర్తి అయిన తర్వాత ఒకలాంటి సంతృప్తి కలిగింది అలసి పోయిన వ్యక్తికి దాహం తీరినట్లుగా అయింది.

పుస్తకంలో చదివిన విషయాలు మనసులో పదేపదే తిరుగుతున్నాయి.

రమణ మహర్షి. మహాజ్ఞాని. కానీ అతను చివరి దశలో బోను కేన్సరుతో బాధపడ్డాడు. ఆయనకు నాలుగుసార్లు ఆపరేషన్లు జరిగాయి. అయినా బాధను దిగమింగుకున్నారు. చివరి వరకు ఎంతో బాధపడుతూ ఆయన చనిపోయారు. పుస్తకంలో ఆయన పడుతున్న బాధలు చదువుతుంటే పాంచజన్యకు అమ్మ రమణి పదే పదే గుర్తుకు వచ్చింది. గతంలో తను రామకృష్ణ పరమహంస గురించి కూడా పుస్తకం చదివాడు. అతను ఎంతో జ్ఞాని గొప్ప వ్యక్తిగా ప్రపంచమంతా కీర్తించబడినవారు. ఆయనకూడా గొంతు కేన్సరుతో బాధపడుతూ చనిపోయారన్న విషయం గుర్తుకు వచ్చింది. ఆ ఇద్దరు మహానుభావులు కూడా లోకానికి ఎన్నో మంచి పనులు

చేసి ఆదర్శపురుషులుగా ఉన్నారు. అయినప్పటికీ వారికి కూడా ఎందుకు అంత ఇబ్బందికరమైన చావు వచ్చిందన్న విషయం పాంచజన్యలో ప్రశ్నగా మిగిలిపోయింది.

వారితో పోల్చుకుంటే అమ్మ ఎంత?

నువ్వు మంచిగా బతికినంత మాత్రాన ఎల్లవేళలా మంచే జరగదు అనే సందేశం వారి జీవితాల ద్వారా తనకు లభించిందని పాంచజన్యకు అనిపించింది. ఈ విషయాలను మానవాళికి తెలియజేయడానికి మహానుభావులు తమ చావును కూడా ఆ విధంగా ఎంచుకున్నారన్న విషయం పాంచజన్య మనసులో నాటుకుని పోయేలా అర్ధమైంది.

ముందురోజు స్వామిని కలుసుకున్నప్పుడు "అన్ని మంచిపనులు చేసిన అమ్మ రకరకాల బాధలు పడుతూ ఎందుకు చనిపోయిందని తాను అడిగిన ప్రశ్నకు స్వామి సమాధానం ఏమీ చెప్పలేదు. అమ్మవారి అనుగ్రహంతో అన్నీ తెలుస్తాయి అన్నారు అంటే తాను ఆ పుస్తకం చదవడానికి తనకు బాధలు అందరికీ ఉంటాయన్న కారణం తెలియడానికి అమ్మవారి అనుగ్రహం ద్వారా పుస్తకాలు చదివే అవకాశాన్ని తనకు ఈ విధంగా స్వామి కలిగించారా అని అనిపించింది. అది నిజమేనేమో అనికూడా అనుకున్నాడు.

పాంచజన్య ఈ విధంగా అనుకోగానే గొప్ప సంతృప్తి కలిగింది.

అమ్మ బాధపడుతూ చనిపోవడం వెనుక కర్మ అనే కారణం ఉందన్న విషయం అర్ధం అయింది. దాంతో అతని మనసంతా తేలిక పడినట్లయింద్ది.

ఈ విషయం స్వామికి వెంటనే చెప్పాలి అనుకున్నాడు.

అలా చెప్పే అవకాశం మర్నాడు కానీ పాంచజన్యకు కలగలేదు.

*(ముగింపు **వచ్చేనెలలో**)*

Post your comments